



KURIER WILEŃSKI

DZIENNIK NIEZALEŻNY

Rok założenia 1840

nr 128 (12911)

Środa, 3 lipca 1996 r.

cena 90 ct

Program wizyty prezydenta w Niemczech

Dzisiaj prezydent Litwy Algirdas Brazauskas udaje się z dwudniową wizytą do Niemiec. Wizytę tę, jak informuje ELTA, zainicjował kanclerz Niemiec Helmut Kohl.

W środę w Monachium prezydent zasiądzie do obiadu z przedstawicielami mass mediów, spotka się z ministrem-prezydentem Bawarii Edmundem Stroiberem. A Brazauskas zwiedzi monachijską Pinakotekę (muzeum sztuki), wygłosi prelekcję przed gośćmi zebranymi na Uniwersytecie Ludwiga Maksymiliana. Jak poinformowali na poniedziałkowej konferencji prasowej sam prezydent Litwy, ta prelekcja poświęcona będzie gospodarce naszego państwa, możliwościom inwestowania do niej.

We czwartek A. Brazauskas spotka się w Bonn z prezydentem Niemiec Romanem Herzogiem, kanclerzem Helmutem Kohlem, ministrem spraw zagranicznych Klausem Kinkellem. Podczas tych spotkań najwięcej uwagi zaimiezie się poświęcić sprawom bezpieczeństwa regionu oraz omówieniu pragnienia państw bałtyckich wstąpienia do NATO i Unii Europejskiej, kwestiom współpracy gospodarczej między obu krajami, możliwości wprowadzenia reżimu bezwizowego.

Litwa i Niemcy podpiszą porozumienie w sprawie opieki nad grobami żołnierskimi.

Nadmiar biurokratów utrudnia załatwianie spraw

Dom mój — ziemia cudza

Na czym stoi dom? Oczywiście, na ziemi. Takie pytanie jednak nasuwa się nieprzypadkowo. W sołectniczej służbie reformy rolnej podano fakty, gdy ludzie, sprzedając domy, nie sprzedają parceli pod nimi. Transakcję załatwia się u notariusza w trybie prawnym. Człowiek kupuje dom i budynek gospodarcze, a po pewnym czasie ubiega się o prawo własności na parcelę pod zabudowaniami, ale podczas pomiaru okazuje się, że zabudowania zajmują też część działki sąsiada. Dobrze, jeśli sprawa nie trafia do sądu.

Tymczasem istnieje zarządzenie Ministerstwa Rolnictwa oraz Ministerstwa Budownictwa i Urbanistyki z 24 lipca 1995 r. wymagające ścisłego precyzowania prawa do danej własności. Zgodnie z tym rozporządzeniem, odpowiednie instytucje muszą zażądać od osoby nabywającej parcelę zaświadczenia z biura inwentaryzacji o tym, że budynek na tej parceli jest jego własnością. Natomiast w przypadku kupna lub budowy domu, człowiek powinien zgłosić dokument, potwierdzający własność na tę parcelę. Słowem teoretycznie nie można kupić jednego bez drugiego.

— W rzeczywistości zaś zdarza się nierzadko, że domy kupowane są bez ziemi — mówi specjalista regulacji rolnych sołectniczej służby reformy rolnej Michaił Arefjew. — Nowy gospodarz zmuszony jest samodzielnie sporządzać umowę o prawie własności na działkę. Grozi mu ryzyko szantażu przez byłego właściciela, który może zażądać dodatkowej opłaty za ziemię. Czy nie lepiej więc razem z domem kupować ziemię?

Zdaniem M. Arefjewa, wszystko zależy od notariusza, gdyż to on powinien odmówić załatwiania dokumentów, jeśli człowiek kupuje dom bez parceli. Notariusz Czesława Bogdziun twierdzi, że zgodnie z prawem nie może ona odmówić interesantowi sporządzenia aktów kupna-sprzedaży. Jeśli nie ona, to inny notariusz zalegalizuje te transakcje, a ją oskarża, że odmawia załatwienia sprawy. Uważa, że taki problem może zaistnieć w przypadku otrzymania domów w spadku.

We wspomnianym powyżej zarządzeniu wyraźnie powiedziano, że nie można sprzedawać lub kupować domu bez ziemi i odwrotnie, ale zarządzenie tych ministerstw notari-

sza nie obowiązuje. Kieruje się wyłącznie literą prawa. Obowiązuje ono natomiast służbę regulacji rolnych i biuro inwentaryzacji. Jeśli dotychczas mają miejsce fakty sprzedaży domów bez ziemi — to znaczy, że te urzędy nie wykonują dyrektyw swych ministerstw.

Powstaje więc pytanie, dlaczego właściciele domów nie ubiegają się o uprawomocnienie własności na parcelę? Jak się okazuje, w obawie przed urzędniczym biurokratyzmem. Należy zaprosić z Wilna geodetę, który wymierzy działkę przyzgodową, sporządzi jej plan. Ta usługa kosztuje 200 Lt. Następnie dokumenty należy złożyć do podpisania przez naczelnika powiatu wileńskiego. Ta procedura trwa około 2 miesięcy, o ile pomocnicy naczelnika nie wykryją w dokumentach nieprawidłowo umieszczonych przecinków lub innych niedociągnięć i nie zwrócą do poprawienia. Czyżby w powiecie lepiej znano ustuwanie konkretnej posesji, a w rejonie zabrakło przedstawicieli państwa, którzy mogliby potwierdzić dokumenty podpisem?

Piotr RYNGIEWICZ

Sołeczniki

ARDENA
Vytenio 20
2006 Vilnius
Tel. 63 37 02
Fax. 26 10 36

Lietuvos avialinijos



Lithuanian Airlines

tel. (370 2) 752655
fax. (370 2) 724562

ZNAD WILI
78 84 00 65 88
FBI



DZIAŁ REKLAMY
TEL./FAX (22) 429465

Czy akcyza na benzynę wpłynie na ceny żywności?

W związku z tym, że od 10 czerwca o 40 proc. wzrosła akcyza na benzynę, premier Mindaugas Stankevičius zlecił Państwowemu Służbie Konkurencji i Obrony Praw Konsumenta przy rządzie Republiki Litewskiej przygotowanie informacji na temat zmian w cenie żywności. Jak poinformowała agencję ELTA rzeczniczka prasowa rządu, dyrektor służby Rimantas Stanikūnas, przekazał premierowi obliczenia, dotyczące ewentualnych zmian.

Po zwiększeniu akcyzy na benzynę, ceny poszczególnych rodzajów paliw wzrosną różnie, głosi komunikat: marki A-95 — o 15 proc., A-92 — o 17 proc., A-76 — o 10 proc. (cena jednego litra wzrośnie od 12 do 23 ct).

Istnieje przesłanka, że po podrośnięciu benzyny mogą w związku z tym zmniejszyć ceny żywności, gdyż koszty transportu w kosztach własnych poszczególnych produktów stanowią od 1 do 6 proc.

Państwowa Służba Konkurencji i Ochrony Praw Konsumenta przeprowadza badania w sklepach rejonów wileńskiego, kowieńskiego, szwajckiego i uścińskiego i jest zdania, że realnie artykuły spożywcze z tego powodu mogą nie podrożeć lub zdrożeć nieznamytnie.

Latem z różnych przyczyn maleje popyt na produkty spożywcze, w związku z czym przedsiębiorstwa i handlowcy nie są zainteresowani wzrostem cen z

powodu ewentualnego zmniejszenia popytu oraz dużej konkurencji.

Zgodnie z podaną przez kierowników przedsiębiorstw informacją, cena kilograma podstawowych wyrobów piekarniczych z powodu podrośnięcia benzyny może wzrosnąć o 1 ct. W Wilnie ceny tych wyrobów w czwartek podskoczyły o 3-6 ct — przeważnie w związku z podrośnięciem ziarna.

Przedsiębiorstwa przetwórstwa mleczarskiego cen swej produkcji jak na razie nie zmieniały. Podrośnięcie transportu zwiększyło koszty własne przedsiębiorstw tej branży o blisko 0,3 proc. Kierownicy tych przedsiębiorstw nie zamierzają zmieniać cen nabiału, gdyż jeszcze bardziej zmniejszyłyby to popyt na nie, który i bez tego jest ograniczony.

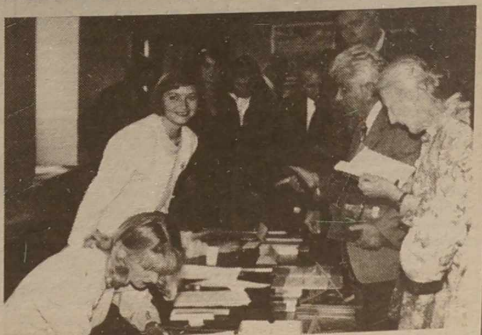
Koszty własne przedsiębiorstw przetwórstwa mięsnego z powodu podrośnięcia paliw wzrosną o 0,1-0,2 proc., co nie powinno wpłynąć na ceny sprzedaży mięsa. Sytuacja jest tu podobna: z przyczyny zmniejszenia się popytu na wyroby mięsne, przedsiębiorstwa te nie zamierzają podnosić cen.

Rimantas Stanikūnas przedstawił tę informację szefowi rządu, jednakże nie może odpowiadać za ceny regulowane przez poszczególne prywatne firmy handlowe. Np. właściciele prywatnych stacji paliwowych, korzystając ze wzrostu akcyzy, nałożyli na benzynę własną "marżę". Zdaniem służby, większej samowoli nie powinno być, gdyż ceny reguluje rynek.

Konferencja "Nauka a jakość życia"

W ubiegłym tygodniu w sali Domu Nauczycieli odbyła się IV międzynarodowa konferencja "Nauka a jakość życia", zorganizowana staraniem Stowarzyszenia Naukowców Polaków Litwy przy współdziałaniu UPW, Polskiego Uniwersytetu na Obczyźnie (Londyn) i Zakładu Biografistyki Polonijnej (Paryż). Jak powiedział w słowie wstępnym rektor UPW dr hab. Romuald Brazis, do jakości życia można zaliczyć wszystko — oświatę, ochronę zdrowia i środowiska, duchowe potrzeby człowieka. Kształtując jakość życia przyszłych pokoleń, powinniśmy właśnie zadbać o te aspekty.

Obrazy konferencji odbywały się w 6 sekcjach: Problemy historii i kultury; Ochrona zdrowia i wychowanie zdrowotne; Bezpieczeństwo systemów człowiek — technologia i środowisko; Problemy matematyki i informatyki; Prawne problemy przekształceń ekonomicznych; Bezpieczeństwo świata duchowego. W obradach udział wzięli uczeni z Litwy, Polski, USA, Anglii, Francji. Wygłoszone zostały odczyty, których tematyka była niezwykle rozległa — zaczynając od poezji a kończąc na programach komputerowych. Konferencja, na której spotkali się naukowcy, zajmujący się całkowicie różnymi tematami naukowymi, była okazją, aby zbliżyć do siebie wszystkie te kierunki.



Inf. wł.

NA ZDJĘCIACH Bronisława Kondratowicz; migawki z konferencji.

Sentencja dnia

nie staraj się zrozumieć wszystkiego, bo wszystko stanie się niezrozumiałe.

DEMOKRYT

HANDEL

Dlaczego zmniejsza się obrót handlu komisowego?

To niewiarygodne, niemniej tak jest: w ciągu ostatnich dwóch lat obrót handlu komisowego znacznie się zmniejszył. Przykładowo obrót tego handlu "Vilniaus baldai" SA w roku 1993 wyniósł 2320 tys. litów. W 1994 r. — 1416,8 tys. litów (uwzględniono wzrost inflacji w porównaniu z 1993 r.) czyli o 38,9 proc. mniej niż w 1993 r. W roku 1995 — było 647,7 tys. litów, czyli o 70,1 proc. mniej niż w 1993 r. i o 54,3 proc. mniej niż w 1994 roku. Sklep z wyrobami jubilerskimi "Egle" na zasadach komisowych w 1993 r. sprzedał towary za 2700 tys. litów, w 1994 r. — 1543,8 tys. litów (1994 r. w porównaniu z 1993 r.) czyli o 42,8 proc. mniej niż w 1993 roku. W 1995 r. obrót handlu komisowego sklepu wyniósł 1132,6 tys. litów (lat 1994 i 1995 w porównaniu z 1993 r.) czyli o 26,6 proc. mniej niż w roku 1994 i o 51,8 proc. mniej niż w 1993 r. Uwzględniając stale pogarszający się stan życia materialne-

go mieszkańców, obrót handlu komisowego musiał wzrosnąć, ludzie bowiem zmuszeni są sprzedawać wcześniej nabyte rzeczy, by jakoś przeżyć. Jednak tak się nie stało! Coś odstraszało ludzi od sklepów komisowych. A był to wprowadzony przez władze od 1 maja 1994 r. podatek od wartości dodanej (VAT) na handel komisowy i komitentów. Jeżeli w latach 1994 i 1995 znacznie zmniejszył się obrót handlu towarami niespożywczymi, to jednocześnie wzrosła liczba ludzi handlujących na rynkach tymi towarami. Przeciwdziałanie stało się równe działaniu! Obrót sklepów komisowych zmniejszył się, natomiast wzrastała sprzedaż towarów niespożywczych na rynkach prowadzona przez osoby indywidualne. Przez to państwo traciło zysk od marży na towary sprzedawane komisowo bądź podatek dochodowy, a także VAT. Procentywiście są skutki 15,25 proc. taryfy VAT na towary w handlu

komisowym. Ministerstwo Finansów wcale nie dba o sprawę handlu komisowego w kraju — co jest absolutnie zrozumiałe, lecz dlaczego nie reaguje na te sprawy Ministerstwo Przemysłu i Handlu — to już rzecz niepojęta. Może i ono nie dba o rozwój handlu na Litwie?

Ministerstwo Finansów RL w II.2 punkcie "Instrukcji obliczania i wpłacania podatku od wartości dodanej" z 20 kwietnia 1994 r. ustaliło, że przedsiębiorstwa handlowe obliczają VAT ze sprzedaży według 18-procentowej taryfy od ceny sprzedaży towaru bez VAT, lub według 15,25-procentowej taryfy od ceny sprzedaży z VAT. Czyli, gdy sprzedajesz przez sklep komisowy nową, nieużywaną rzecz, kupioną przed 1.05.1994, wówczas nie bacząc na to, że do ceny tej rzeczy wliczano też podatek do budżetu (podatek obrotowy bądź akcyzę), należało za ten wcześniej już zapłacony podatek płacić jeszcze jeden mia-

nowicie VAT. A przecież do komisów ludzie najczęściej oddają nowe, nieużywane rzeczy, kupione kiedyś za odłożone pieniądze, otrzymane w prezencie, które nie przdały się właścicielom. Co prawda art. 11.06 wyżej wspomnianej instrukcji przewiduje, że specjalne sklepy komisowe, handlujące używanymi rzeczami ze skupu, za sprzedane tego rodzaju rzeczy obliczają i płacą do budżetu VAT według 15,25-procentowej taryfy od różnicy cen sprzedaży i kupna. Widzimy, że sprzedając używane rzeczy, a realnie mogą to być tylko samochody i meble, księżki nie płaci się VATa. W porządku. Lecz to tylko przez specjalistyczne sklepy komisowe. Dlatego "Vilniaus baldai" SA, chociaż prowadziła handel komisowy używanymi meblami, jednak nie będąc specjalistycznym sklepem komisowym, ściągająca od komitenta za jego sprzedane używane meble 15,25 proc. VAT. Jaki komitent bę-

dzie z tego zadowolony? Cenę sprzedaży należy obniżyć, by znalazł się nabywca. Jeśli spłacać nadwyżkę handlową sklepu, spłacać VAT od ceny kupna, to co wówczas zostanie właścicielowi przedmiotu?! W ten sposób instrukcje Ministerstwa Finansów zaczęły dusić handel komisowy, przyczyniły się do znacznego obniżenia obrotu tego handlu. Artykuł 1.4 uchwały rządu RL nr 280 "O podatku od wartości dodanej" z 24 lutego 1995 r. głosi, że "... specjalne sklepy komisowe, handlujące zakupionymi od mieszkańców używanymi rzeczami, po ich sprzedaży obliczają do budżetu 15,25 proc. VATa od ceny sprzedaży, umieszczając w sprawozdaniu warunkowy VAT, który wynosi 15,25 proc. ceny skupu (przysługuje towaru).

Taka zasada jest "szczytem" twórczej myśli finansowej, całkowicie oderwana od realiów.

(C.d.n.)

Borys SZAPIRO

Dni Przasnysza'96

Z miasta nad rzeką Węgieńką...

Mieszkańcy Wilna, jak Wileńszczyzn nie od dziś uczestniczą w przeróżnych imprezach organizowanych w Kraju, faktycznie jeżdżą już po całej Polsce, bądź to dzialacze, zespoły czy młodzież szkolna. Dziś chciałyśmy powiedzieć o Dniach Przasnysza, w których mieliśmy ostatnio okoliczność uczestniczyć.

Przasnysz jest to gród mazowszański, datujący się nade wszystko mu praw miejskich od roku 1427. Legenda głosi, że pewnego razu książę Konrad Mazowiecki zabłąkał się w dalsze knieje. Drogę mu pokazali mieszkający tu przasnicy, czyli miejscowi bartnicy. Co prawda, słowo to też znaczyć ma młynarzy, czyli ludzi mających do czynienia z mąką, przasnym ciastem. Nb. za rok ma się ukazać monografia tego miasta. Obecnie należy ono do województwa ostrołęckiego, jakkolwiek historycznie ciążyło do ciechanowskiego, a wcześniej do warszawskiego. Przasnysz się rozwijał właśnie pod skrzydłem książąt Mazowieckich z Ciechanowa, do którego zaledwie 25 km drogi i gdzie znajdują potężne mury ich średniowiecznego zamku. Nizina Północnomazowiecka, na której leży ten gród ma oblicze podobne, jak całe Mazowsze. Jest to wspaniała równina, pokryta w znacznej mierze pięknymi liściastymi lasami. Mieszkańcy zasadniczo się lokują na wsi, miasta nie są duże i zbyt liczne.

Niedaleko stąd znajduje się Opinogóra, miejscowość dobrze znana, jako że była to posiadłość rodowa Krasińskich. W miejscowym kościele pochowany jest wielki romantyk Zygmunt Krasiński. W starym parku wznosi się neogotycki zamek, w którym mieszkał poeta. Został tu też ustawiony jego pomnik.

Jeszcze bliżej Przasnysza znajduje się jedna z najstarszych cukrowni polskich — Krasnicin, a tuż niedaleko miejscowość Krasne, związana z Marią Curie-Skłodowską, znakomitą uczoną polską. Niemal w okolicy Przasnysza, bo tylko we

odległości 5 km znajduje się miejscowość rodzinna św. Stanisława Kostki — Rostkowo. Aktualnie znajduje się tu Sanktuarium tego patrona młodzieży polskiej. W Przasnyszu są 3 świątynie, klasztor.

Tyle by z wizytówki wstępnej Przasnysza i okolic. Zatem wróćmy do jego Dni. Ogólnie trzeba powiedzieć, że trzydniowe obchody miasta były uroczyste i napięte. Aranzowane są one tradycyjnie od lat staraniem Urzędu Miasta. Tegoroczne odbyły się pod osobistą egidą burmistrza Stanisława Nowickiego. Program ich przewidywał zasadniczo udział młodzieży szkolnej, której w Przasnyszu jest sporo, zważywszy, że działają tu trzy szkoły podstawowe, Liceum Ogólnokształcące, szkoła specjalna oraz Zespół Szkół Zawodowych (kształcenie średnie ekonomiczne, gastronomiczne, mechanizacji itp.).

Właśnie ta młodzież się popisała w biegach, sztafetach, turniejach, karate. To ostatnie szczególnie było ciekawe, ponieważ w grupie też obok chłopców sporo uczestniczyły dziewczynki. Faktycznie jest to klub karateistów, osiągający całkiem pozytywne wyniki. Zainicjował też koncert w MDK wykonany siłami młodzieży licealnej. Znać dobrą rękę reżyserki polonistki Ewy Muszyńskiej. Świetna była interpretacja, a przede wszystkim swoboda, nazwijmy to sценiczność jaka cechuje młodzież polską.

Objeźdźliśmy też wystawy — poplenerową "Przasnysz i Ziemia Stanisława Kostki" (w Muzeum Ziemi Przasnyskiej) oraz zabytkowych pojazdów pod gołym niebem, jak też teatr uliczny "Grupa użyteczna mistrza "N". Do sportowych jeszcze imprez należy zaliczyć zawody wędkarskie, pokazy krótkofalowców, szachistów. Wszystko to o puchar burmistrza miasta, który też musiał się dwóch czy trzech, aby wszędzie zdążyć. Ponadto na scenie ustawionej tuż koło gmachu ratusza (starego), a więc w samym centrum, wystąpiły zespoły artystyczne — ludowy i tańca

towarzystwo Wojewódzkiego Ośrodka Kultury w Ostrołęce, jak też młodzież z Kaliningradu, działającej w tamt. Pałacu Młodzieży. Występy te zgromadziły sporo mieszkańców.

Mieliśmy też sposobność znaleźć się za opłotkami jednostki wojskowej, oczywiście wraz z naszymi rodzicami, bądź rodzeństwem, gdzie w Dniach Przasnysza odbyła się uroczysta przysięga wojskowa. Była to wielce wzruszająca uroczystość. Głęboko zapadły słowa roty, a te piękne słowa wyrzali do żołnierzy, dowódca jednostki, burmistrz, kapłan, a zwłaszcza jedna z matek, która ładnie podkreśliła, że jest to też i jej święto, jako że syn jest jej częścią w szeregach wojskowych.

Całość Dni uświetnił pokaz ogni sztucznych, który się odbył wieczorną porą w parku miejskim. Istotnie było to efektywne zjawisko, toteż nie dziwne, że ściągnięto tu chyba każdego przasnyszana i też mieszkańców pobliskich wsi.

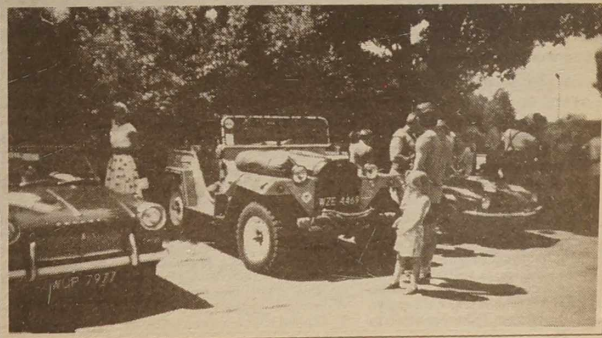
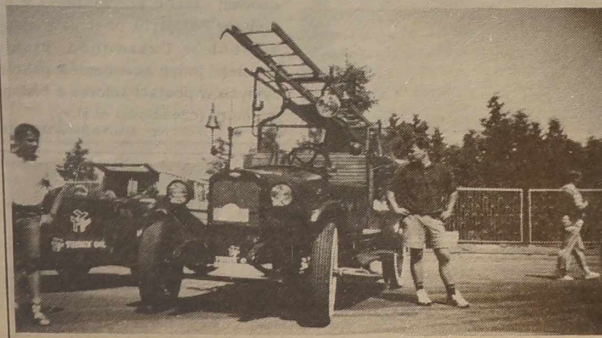
Na zakończenie oddajmy głos burmistrzowi miasta Stanisławowi Nowickiemu:

— Miasto nasze jest skupiskiem 18-tysięcznym, funkcjonują szkoły, przemysł elektrotechniczny, meblarski, dominują jednak zajęcia handlowe, rzemieślnicze i pośrednie z tym związane. Dni Przasnysza to sposób na promocję miasta. Chciałbym przy okazji, korzystając z obecności dziennikarzy z Wilna (W. Piotrowicza z LTV i niżej podpisanej — uw. D.W.), zadeklarować współpracę pomiędzy samorządami. Myślę w szczególności o wymianie młodzieży na niwie kulturalno-sportowej, o wymianie grup wakacyjnych. Nb. w ub. roku gościliśmy 207 dzieci z Czechii.

Chciałbym władzom samorządowym zaproponować — może nie dla samego Wilna, bo to aglomeracja, ale miastom mniejszym — nawiązanie z nami kontaktów. Jeżeli by moja propozycja była przyjęta, bardzo proszę o kontakt w Przasnyszu na adres: Urząd Miasta, ul. Stanisława Kostki 5, moje nazwisko Stanisław Nowicki. Bardzo chętnie odpiszę na wszelkie propozycje. Życzę pomyślności dla wileńskich rodzin, pomyślności w zamiarach i ich realizacji. Serdecznie mieszkańcom Wilna i Wileńszczyzny pozdrawiam.

Danuta WEROWSKA

NA ZDJĘCIACH autorki: migawki z Dni Przasnysza.



2. Czerwony Dwór

Fotoreportaż

Nad Niemnem i Niewiązą widnieją już z daleka kościół o dwóch wieżach. Wystawiony był przez właściciela Czerwonego Dworu (lit. Aukštadvaris) Benedykta Tyszkiewicza. Budową kierował Włoch Anichini, który pozostał na Litwie z korpusu Macdonalda. Sztukateria i bogate elementy zdobnicze były dziełem Andriollego, ojca słynnego Elwiro Andriollego. W kościele — obrazy pędzla Szymona Czechowicza. I — wspaniałe rzeźby — pomniki: Wandy Tyszkiewiczowej i Michała Tyszkiewicza (dłuta Pampelloniego), Elżbiety Tyszkiewiczowej (dłuta Chapiu) oraz Benedykta Tyszkiewicza (dłuta Lauzirottiego).

kie wieże Czerwonodworskiego kościoła, w mniemaniu generała Grigoriewa, stanowiły niebezpieczny punkt orientacyjny. (Jak się później okazało, Niemcy doskonale byli rozeznani w terenie, niezależnie od wystających nad drzewami wież kościoła). W ruinach kościoła długo jeszcze leżały szwaliska białego marmuru, dzieła słynnych mistrzów rzeźby, sztukaterii...

Pomnik hrabiny Wandy Tyszkiewiczowej

Dzisiaj z księdzem proboszczem parafii Czerwonodworskiej Vaškelisem za pomocą fotografii zestawiamy dawny i obecny wygląd kościoła oraz jego wnętrza. Jesteśmy tu, jak się okazuje, bardzo na czasie. Akurat trwają prace remontowe wnętrza kościoła. Ani władze kościelne, ani też muzea sztuki — w Kownie i w Wilnie nie dysponują dawnymi zdjęciami z Czerwonego Dworu. W szczególności — ilustracjami rzeźb-pomników w kościele. Mimo obu wojen, zniszczeń, niektóre cenne rzeźby, aczkolwiek uszkodzone, jednak ocalały. Np. pomnik-rzeźba (grobowiec) Wandy Tyszkiewiczowej dłuta Pampelloniego (za który m.in. hrabia Benedykt Tyszkiewicz zapłacił ówczesnie 60 tys. rubli). Pomnik ten wykuty z białego włoskiego marmuru znajdował się pod głównym ołtarzem, w specjalnej kaplicy. Obecnie (odsłonięty) znajduje się pod jednym z bocznych ołtarzy, przed wejściem do zakrystii i jest inaczej (odwrótnie) usytuowany. Zachował się także dobrze czytelny napis po polsku: "Pamięci Wandy z Wańkowiczów — hrabiny Tyszkiewiczowej, ur. roku 1808 miesiąca września 7, zm. 1842 czerwca 22".

— Jak to dobrze, że przywieźliście z sobą to stare zdjęcie. A już byliśmy w



kłopotcie, jak ten pomnik, hrabiny Wandy Tyszkiewiczowej powinien być usytuowany, jakich elementów w nim brakuje — cieszy się ksiądz proboszcz Czerwonodworskiego kościoła.

Robimy odbitki tych starych, a potrzebnych dziś jak przysłowiowa woda zdjąć — na pamiątkę i potrzeby dzisiejszego Czerwonodworskiego kościoła... Młody ksiądz proboszcz uśmiecha się serdecznie, mówi, że ma dziś chyba najszczęśliwszy dzień w swoim życiu...

i — Elżbiety Tyszkiewiczowej

Chociaż tak naprawdę dzień powszedni kościoła prezentuje się dosyć smutnawo. Nawal prac porządkowych, a nie wszystkie leżą w gestii kościoła.

W przedślonku, w samym rogu, stoi skrępowana grubymi sznurami rzeźba — pomnik Elżbiety Tyszkiewiczowej dłuta Chapiu (sygnatura jest wyraźnie czytelna). Rzeźba z poważnymi uszkodzeniami, wymaga biegłych restauratorów. Przywieziono ją z pustelni w Pożajściu, dokąd przez burzę dziejową, parę dziesiątków lat temu zawędrowała. Teraz wróciła na swoje poprzednie miejsce.

Hrabia Benedykt Tyszkiewicz zmarł w Paryżu. Zgodnie z jego wolą, szczątki zostały przywiezione do rodzowego gniazda i pochowane w podziemiach kościoła, którego był fundatorem. Pochowany został bez rozgłosu i okazjonalnych ceremonii...

(Cda.)
Alwida Antonina BAJOR,
Czesław MALEWSKI

NA ZDJĘCIACH: kościół Czerwonodworski przed I wojną światową; kościół dzisiaj; grobowiec hrabiny Wandy Tyszkiewiczowej z Wańkowiczów w kościele Czerwonodworskim (zdjęcie wykonane przed I wojną światową); grobowiec Wandy Tyszkiewiczowej dzisiaj; zniszczona rzeźba — pomnik Elżbiety Tyszkiewiczowej; rzeźbę przywieziono z pustelni w Pożajściu, obecnie znajduje się ona w Czerwonodworskim kościele; jeden z elementów dekoracyjnych w postaci amorka z białego marmuru (częściowo ocalały).

Fot. i repr. Marian Paluszkiwicz



Dramatyczne losy kościoła

Kościół zbudowano w miejscu dawnej drewnianej kaplicy. Konsekrował go w 1857 r. biskup Motiejus Valančius (dzisiaj ulica, przy której znajduje się kościół, nazywa się Valančio). Hrabia Tyszkiewicz na użytek kościoła zapisał 35 ha ziemi z obszaru sąsiedniej wsi Wijuki, wyznaczył proboszczowi pensję w sumie 600 rubli rocznie. Pierwszym proboszczem kościoła był Franciszek Starzyński.

Nie rokowano tej budowlie szczęśliwego losu. Już w trakcie budowy kościoła zginął tragicznie jego projektant, włoski architekt Wawrzyniec Cezary Anichini (spadł z rusztowań).

W 1915 roku na rozkaz komendanta fortecy kowieńskiej, generała Grigoriewa, Czerwonodworski kościół został wysadzony w powietrze. "Obrazy, relikwie — pozwolono wynieść" — opowiada dziś jeden ze starych mieszkańców Czerwonego Dworu. Rosjanie zniszczyli kościół ze względów strategicznych, w obawie przed ofensywą Niemców na fortecę kowieńską. Wyso-



Polakom z Litwy Kowieńskiej

W ostatnią niedzielę maja w katedrze św. Jana w Warszawie sprawowana jest Msza św. za Polaków z Litwy Kowieńskiej. Tradycja ta utrzymuje się od roku 1948. Tegoroczne spotkanie kowieńskich Polaków po Mszy św. w katedrze miało swój dalszy ciąg na cmentarzu Powązkowskim, gdzie odsłonięta została pa-

miatkowa tablica poświęcona nie tylko żołnierzom ZWZ-AK Podokręgu Litwy Kowieńskiej, lecz przypominająca również pomoc, jaką polscy mieszkańcy tej ziemi udzieliłi uchodźcom z Polski we wrześniu 1939 r. oraz bezmiar okrucieństwa, jaki spotkał Polaków z Litwy Kowieńskiej z rąk zarówno hitlerowców

jak i przede wszystkim armii sowieckiej. Tablicę umieszczoną na zewnętrznej, południowej elewacji kościoła pw. św. Karola Boromeusza poświęcił ks. Grzegorz Jankowski. Odsłonięcia dokonala Helena Raczkowska, członek Szarych Szeregów kowieńskich (więziona przez gestapo i zesłana do obozu koncen-

tracyjnego), której brat Mieczysław Raczkowski był ostatnim komendantem Szarych Szeregów na Litwie Kowieńskiej. Tablicę ufundowali żyjący byli żołnierze ZWZ-AK Litwy Kowieńskiej, zaś na stronę organizacyjną czuwała Halina Jabłońska oraz Jerzy Dowgird. Uroczystość zgromadziła dawnych mieszkańców Litwy Kowieńskiej i ich potomków przybyłych z całej Polski.

"Słowo Katolickie"



Już jestem ubezpieczony



Mam spokój, bo:
 — zabezpieczona jest moja przyszłość
 — jestem w pewnych rękach



**Państwowy Zakład
 Ubezpieczeń**
 Filie we wszystkich miastach Litwy.

(Zam. 847)

Przyjmę dwóch uczniów do przyuczenia zawodu zegarmistrza.

Tel. 42-43-09.

(Zam. 510-D)

Jakościowo naprawiam maszyny do szycia.

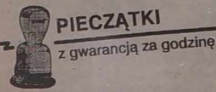
Tel. 41-38-06.

(Zam. 503-D)

Sprzedam lodówkę "Dniepr-3", w dobrym stanie.

Tel. 74-56-17.

(Zam. 504-D)



Wizytówki, papiery firmowe
 Laminowanie (nawet plakaty)
 Laminowane wyroby
 (cenniki, tabliczki dla sklepów, barów)

Savanorių pr. 18
 Vilnius
 Tel. 23-64-39, 23 00 62
 (naprzeciw kina "Vingia")

Mylija

Zatrudnię okulistów do pracy w Polsce (Olsztyn).

Wynagrodzenie do uzgodnienia.

Vilnius, tel. 67-54-23;
 75-22-49 od godz. 20.00.

(Zam. 845)

Szukam pracy. Mam do dyspozycji samochód "moskwicz".

Tel. 45-82-77.

(Zam. 502-D)

Proponujemy i sprzedajemy siatkę ogrodzeniową.

Tel. 69-01-36.

(Zam. 270-D)

Firma PEZ proponuje komputerowe programy dla biur i księgowości.

Tel. 26-72-60.

(Zam. 256-D)

Weselne gospodynie.

Tel. 42-09-38.

(Zam. 405-D)

Kursy komputerowe:

- Podstawy pracy z PK
- Windows 95
- WinWord, Excel
- Poczta elektroniczna
- i Inne

Ul. J. Jasinskio 15, Vilnius
 Tel. 61-09-34
 (Zam. 729)

FAKSAK INFORMATORIUS

Bezplatna informacja faxem przez całą dobę.

(8-22) 26 22 28 (Zam. 514)

Vilnius agentūra: tel. 65 25 24

BRILIANTAS Jubilerski sklep
 czynniki codziennie

U. Aisvins 1, apt. 19, ul. S. J. Pradžos 1A, Vilnius

Skupujemy złoto, platynę, srebro, pallad, brylanty i wyroby jubilerskie.

Vilnius, tel. 22-23-23.

Firma "AGROMA - VILNIUS"

Gabli, ul. Centrinė-38 (rejon wileński)
 tel.: 525-294; 67-36-89.

Stale sprzedajemy polskiej produkcji:

- * ręczne narzędzia, konne i traktorowe maszyny rolnicze, sprzęt rolniczy i części zamienne do maszyn rolniczych,
- * na konkretne zamówienia dostarczamy dowolny sprzęt rolniczy,
- * w sprzedaży też posiadamy:
 - * młocarnie polowe,
 - * sadzarki ziemniaczane (2-bruzdowe),
 - * osypniki do ciągnika,
 - * kopaczki ziemniaczane (1-2 bruzdowe),
 - * śrutowniki (młynki) do ziarna,
 - * przetrząsacze — zgrablarki,
 - * części zamienne do konnych kosiarek — żniwiarek,
 - * opryskiwacze.

ZAPRASZAMY!

(Zam. 846)

KALENDARIUM

- * Środa (3VII) jest 185 dniem 1996 r. Do końca roku 181 dni.
- * Znak Zodiaku: Rak.
- * Imieniny: Anatola, Jacka, Tomaszka.
- * Wschód Słońca — 4,49, zachód — 21,57. Długość dnia 17 godz. 08 min.



Litewska Służba Hydrometeorologiczna przewiduje na 3 lipca zamurzenie z przejaśnieniami, krótkotrwały deszcz, możliwe burze. Wiatr z kierunków południowo-zachodnich umiarkowany. Temperatura 16-18 stopni.

4 — 5 lipca — w większości rejonów kraju deszcz z możliwością wystąpienia burz. Temperatura w nocy 5-14, w dzień — 16-21 stopni.

To miejsce czeka na Twoją REKLAMĘ

Do wynajęcia 2-pokojowe umebowane mieszkanie w rejonie Śeškinė.

Vilnius, 46-63-70; 63-96-12.
 (Zam. 784a)

W sprzedaży detalicznej i hurtowej świeży cement w workach, pergaminy i rube-roid.

Vilnius, 42-46-31, 41-96-94.
 (Zam. 830)

Sprzedam 1-pokojowe mieszkanie przy ul. Umergėš.

Tel. 61-52-29.
 (Zam. 833)

Sprzedam 2-pokojowe mieszkanie przy ul. Statybininkų (z telefonem i balkonem).

Tel. 61-40-14.
 (Zam. 834)

Przedsiębiorstwo "Antarktis" naprawia łodówki w Wilnie, jego okolicach i na działkach.

Gwarancja — 1 rok.
 Vilnius, tel. 75-24-79, 46-71-78.
 (Zam. 258)

DROBNE ZA DARMO



Uwaga!

Codziennie

w "Kurierze Wileńskim" możesz zamieścić drobne prywatne ogłoszenie do 5 słów za darmo!

Kupon

.....

Adres, tel.

Po wypełnieniu powyżej zamieszczonego kuponu z treścią ogłoszenia prosimy go wyciąć i wysłać na adres redakcji.

2056 Vilnius, Laisvės 60, "Kurier Wileński", dział reklamy, tel. 42-69-63.

OGŁOSZENIA DO "KURIERA WILEŃSKIEGO"

można dać również w śródmieściu

Obecnie, aby dać reklamę do "Kuriera Wileńskiego" niekoniecznie jest jechać do Domu Prasy. Ogłoszenia do naszego dziennika za pośrednictwem Biura Reklamy przyjmowane są pod adresem: "Vilnius, VJ kapitalinė staba", Gedimino pr. 37, gabinet nr 9, drugie piętro.

Tel. 61-66-64.



Podzielamy ból współpracownicy Anny HUSZCZA z powodu zgonu Męża

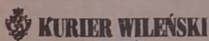
Zespół Turgielskiej Szkoły Średniej



Wyrazi serdecznego współczucia staroście gminy bujwidzkiej

Helenie MACIEJEWSKIEJ z powodu zgonu Ojca składają

Współpracownicy starostwa



Wydawca ZSA "Kurier Wileński"

Drukuje SA „Spauda”

Redaktor naczelny Czesław MALEWSKI
 Nasz adres: Laisvės pr. 60
 2056 Vilnius, Lietuvos Respublika
 Kod 67218
 ISSN 1392-0405
 SL 322

TELEFONY: sekretariat redaktora naczelnego — 42-79-01, zastępcy redaktora — 42-79-04, 42-79-48, 42-79-73, sekretarz redakcji — 42-79-49, zast. sekretarza — 42-79-50.
 DZIAŁY: polityczny, problemów społecznych — 42-78-72, aktualności krajowych — 42-79-64, ekonomiczny, życia wsi — 42-79-68, stołeczny, kultury — 42-79-77, literatury i sztuki — 42-79-88, szkolnictwa i młodzieży, listów i interwencji — 42-69-65, reklamy i ogłoszeń — 42-69-63. Fotokorespondenci — 42-90-81. Korespondenci: na rejon wileński i trocki — 57-73-81, stołeczni — 52-780.

Ogłoszenia i reklamę do "Kuriera Wileńskiego" przyjmuje się pod adresem: Dom Prasy, Laisvės pr. 60, piętro 11, pokój 1114, tel. 42-69-63, fax 42-72-65 w dniach pracy od godz. 9.00 do 17.00.

Za treść ogłoszeń redakcja nie odpowiada. Opinię czytelników zawarte w ich listach nie zawsze są zbierane z opinią redakcji.

Dyżurny redaktor Jerzy SURWIŁO